

Spørgsmål 10:

»Der bedes om en kort gengivelse af de væsentligste argumenter, der har ført til, at f.eks. norske og svenske kommuner og EF-Kommissionen er underkastet forvaltningsrevision.«

Svar:

Efter den norske kommunallov skal der være en offentligt ansat revisor, og der er ikke adgang til at benytte private revisionsfirmaer. Efter loven kan der etableres distriktsrevision fælles for flere kommuner, og de fleste kommuner er tilsluttet en fælleskommunal revisionsordning for at styrke revisionens faglige miljø.

Med den nye norske kommunallov, der trådte i kraft den 1. januar 1993, blev der for at styrke revisionens uafhængighed indført en obligatorisk ordning med et politisk valgt kontroludvalg, som har det løbende samarbejde med kommunerevisionen. I kontroludvalget må der ikke indvælges medlemmer, der er medlemmer af besluttede organer i kommunestyret eller kommunalt ansat.

Med den nye kommunallov blev forvaltningsrevision, som tidligere havde været fastlagt i en revisionsinstruks, lovfæstet. Revisionen skal foretage en systematisk vurdering af anvendelse og forvaltning af de kommunale midler med udgangspunkt i opgaver, ressourcetilforbrug og opnåede resultater.

I den til grund liggende betænkning var det bl.a. anført, at der i de senere år var sket en betydelig udvikling af revisionens rolle i den forstand, at revisionen i langt højere grad forudsattes at skulle medvirke i både administrativ udvikling og effektivisering og at skulle fungere som en rådgiver for den administrative ledelse. Den tekniske udvikling og udviklingen af moderne systemrevision havde muliggjort, at revisionen kunne frigøres fra tidkrævende rutinearbejde og i stedet bruge ressourcerne på den kritiske kontrol af selve virksomheden. Endvidere anførtes det, at forvaltningsrevisionen til forskel fra den traditionelle regnskabsrevision retter sig mod målene for forvaltningens virksomhed og de resultater, som opnås.

Efter den svenske kommunallov er der (mindst 3) politisk valgte revisorer. Revisorerne skal granske den kommunale virksomhed og bl.a. prøve, om virksomheden er varetaget på en hensigtsmæssig og økonomisk tilfreds-

stillende måde. De politisk valgte revisorer bistås af sagkyndige fra Kommunförbundets revisionsafdeling, eget revisionskontor eller et privat revisionsforetagende. Bestemmelsen om forvaltningsrevision blev indført i den svenske kommunallov i 1977.

Om forvaltningens revision inden for EF har Rigsrevisionen over for Indenrigsministeriet oplyst følgende:

Efter EØF-traktatens art. 206a, stk. 2, efterprøver Revisionsretten lovligheden og rigtigheden af indtægter og udgifter i de regnskaber, der aflægges af EF's institutioner, og sikrer sig, at den økonomiske forvaltning har været forsvarlig. Revisionen omfatter således også forvaltningsrevision. (Tilsvarende bestemmelser findes i EKSF- og EURATOM-traktaten). Revisionsretten blev oprettet ved Budgettraktat II (1975). Indtil da blev revisionen udført af Kontrolkommissionen bortset fra EKSF's administrationsregnskab, der blev revideret af en særlig revisor. Revisionens indhold svarede imidlertid til art. 206a, stk. 2.

Det var således fastsat allerede i de oprindelige traktater fra 1951 og 1957, at revisionen også skulle omfatte forvaltningsrevision. Begrundelsen synes at have været, at fællesskaberne på grund af deres supranationale karakter blev betragtet som organisationer på linie med de dengang 6 medlemsstater, hvis revisionsordninger på forskellig måde også omfattede beføjelse for den overordnede revisionsmyndighed til at udføre forvaltningsrevision. Hermed kunne medlemsstaterne sikre sig, at opfyldelsen af de mål, der var opstillet i traktaterne og afledte retsakter for anvendelse af EF's midler, og som hidrørte fra medlemsstaterne, også blev efterprøvet af et uafhængigt revisionsorgan.

Spørgsmål 13:

»Ministeren bedes oplyse, hvilket kommissorium det af regeringen nedsatte udvalg har, og hvornår udvalgsarbejdet afsluttes.«

Svar:

I udvalgets kommissorium er bl.a. fastsat følgende:

»Med udgangspunkt i en belysning af bl.a.:
– Kommunalbestyrelsens planlæggende, koordinerende og styrende opgaver i en kommunal sektor med større decentralisering og